

כיצד לטייל באירופה

מדריך שימושי לישראלי המשוטט

ער בריא, בן לעם עני, שגדל והתחנך במסע עות, במבטן בלתי-פוסק לכת הסבל והמשעמעת העצמית וההסתפקות במועט, איבד את התכונות הללו בן-לילה.

300 קילומטר ליום

בכל תחנת-רכבת, במשרד-המודיעין או התיירות, יכול הטייל לקבל את מפת-העיר עם אינפורמציה מועילה. שם יוכל לקבל את שמות בתי-המלון ומחיריהם, ולבדוק לו את הנוח לו. הפקיד יזמין לו מקום לפי דרישתו. ובכל אכסניית-נוער אפשר להשיג את ספר הכתובות של כל אכסניות הנוער בעולם, עם פרטים מרוקים. בדרך-כלל, רצוי להצטייד בשק-שינה, כי לא תמיד ניתנים סדינים. אם כבר נגזר על כולנו לרצות לצאת לאי-רופה ויהי מה, הרי מוטב בדרך זאת, שהיא גם מענינת הרבה יותר, מאשר לסחוט מתקציבים שונים ומשונים או להידבק אל יתר דים עשירים בכל מיני מקומות, כשם שראיתי לא מעט. כל טייל יכול לתכנן לו לפחות 300 ק"מ ליום בעזרת טרמפים, אפילו אם הוא בישמול. קשה לדרוש מישראלים שם יעברו את כל אירופה על-גבי אופנים, כשם שעושים כאן אלפים מדי שנה בשנה, או לעבור אותה ברגל כמו שעשו ארבעת הציפתיים שפגשתי בטרמיסט, אך שמץ ממה שהיה בנו פעם, בודאי נותר פה ושם.

שנית — אין צורך לקחת כל-רכב. אף לא לנסוע ברכבות. רוב המטיילים מטיילים בטרמפ, ולו לשם ספורט. פגשתי אשה דרום-אפריקאית בת ארבעים-וחמש שעברה לבדה בטרמפים את כל אירופה. היא לא היתה ב"פלא"ח. ופגשתי אנשים ונשים מכובדים ב"בל-צורה, הנושאים במשרות אחראיות ב"חיים האזרחיים, שלא חשבו להם לבושה לעמוד על אס-הדרך ולנוסף ביום לכל מכור ניה עוברת.

אכסניות-הנוער הן מוסד מקובל מאד ב"אירופה, והן מצויות בכל עיר בינונית, ואפי' לו בעיירות קטנות. דמיהלניה שם הם אפי' סיים. במסבת, המצוי בכל אכסניה, מותר לך לבשל לעצמך, להנאתך. ואם אתה נושא אתך בתרמילך קצת נס-קפה, תה, סוכר וכמה קופסאות-שימורים, או קונה לך באפס-מחיר את מונוטין בשוק, אתה יכול להתקיים ב"החלט ב"60 דולר לחודש. ואם קנית לך פרי-מוס צבאי קטן, שמחירו באירופה כ"3 לירות שלנו, ואינו עולה בגדלו על לחמניה, או מגהץ-נייד זעיר שבזעירים, הרי אתה יכול לנהל את משק ביתך אפילו בג'ונגל. גם ב"ישראל קיים סניף של האגודה הבינלאומית למען אכסניות-נוער, מזה עשר שנים. בתקופה זו נרשמו בו כ"500 ישראלים. נדמה לי שרק פסיכולוגים, או עתונאים מעמיקים חושבי-מחשבות, מסוגלים להסביר את העובדה שנו

כידוע, לא מעטים הם הישראלים שנפגשים יוצאת לביקור קצרצר באירופה, מסיבות ש"לא כאן המקום לעמוד עליהן. וכידוע, לא מעט אלפי ישראלים הגשימו משאלה נפלאה זו. אולם לתמהוני לאחר שטיילתי משך של"שה חדשים באירופה, נוכחתי לדעת שהישראליים יודעים פחות מכל כיצד לטייל. משום"מה, תמצא אותם תמיד דוקא בבתי-המלון המשובחים, מטלטלים עם מזוודות כבדות, מתרוצצים קצרי-נשימה, כאילו לא היו מעולם מסעות לנגב ונגודים על-פני דרכי-הארץ. ו"דוקה בני העמים העשירים — אמריקאים, גרמנים, קנדים — יוצאים לאירופה במקלם ובתרמילם ורואים עולם ומלואו באפס הוצאות. הייתי רוצה להסביר לישראלים שאינם שליחי מוסדות או מפלגות עם תקציב הוצאות בלתי-מוגבל, ושאיפילו אבא עשיר אין להם, כיצד אפשר לבצע זאת.

טרמפיסטים קשישים

ראשית — אל להם לקחת עמם מזוודות, חליפות, עניבות, או כלי-מיני דברים נאים ל"התגורר בהם. באירופה מותרת הכניסה ל"מקומות התרבותיים ביותר במכנסים פשו"טים ובאסלדרס. ואין לך מכשול או סיור ג' דול יותר ממזוודות. די לארונו הכל בתרמיל-גב אחד גדול.

הכסף החדשים, אשר יוצאו בקרוב, במקום חתימת אהרן בארט. אהרן בארט עצמו לא הצטער ביותר על שמוסדו, בנק לאומי לישראל איבד את כתר הממלכתיות: "עתה לא נצטרך להלוות לממשלה כספים ברבית סבילית של שני אחוזים לשנה. נוכל לכוון את הכספים לאפ"ר קיץ פרטיים ולהרווח יותר".

אפנה

מטר הגלימות

ההתנגשות השמימית היתה השבוע במלוא תוקפה. רעמים רדמו בריקים מטרות-עזו דלקו אחרי גשמי-זעף, לא פחות עזה היתה התנגשות ארצית, לידת מזג-האוויר אף היא. היתה זאת מלחמת מעילי הגשם של גברות שהתנהלה ברחובות הארץ.

אחר נצחין ומני של יצרן מעילי גשם ש"הציף את השוק במעילי גשם שחורים בעלי בטנה צהובה להטת, גבר על כל מתחריו מוצרו האחרון של משה גולדמן, בעל א. ב. ג. בן חמשת הסניפים. המוצר הגולדמני שדחק את רגלי מעיל הגשם בעל צבעי גרי-מניה הקיסרית: הגלימטר.

הגלימטר (גלימה נגד מטר), ששמו נבחר בתחרות שמות בה השתתפו 2670 גברות, ושמוכר למספר גברות גדול מזה בהתלה, היה דגם פריסאי חדש בעל תכונה מיוחדת: שני מעילים אחד.

באין גשם היה הגלימטר מעיל החורף, ה"דומה במראהו לגלימטר-עורכידי, בעל צורת קלוש, שני כיסים עמוקים, חמשה כפתורים גדולים וצווארון קורדווי תואם. אך ירדה טיפת הגשם הראשונה הוצאה מן הכיס ה"אחד חגורה, מן השניה שכמייה, הפכו את

חתימתו של הופ"ין על שטריי-הכסף הובסחה מחדש על-ידי מיניו כיושבי-ראש מועצת המנהלים של הבנק החדש. שניים בלתי-אביב, שניים בחיפה, אחד בירושלים.

שטיינר לא קיבל את הגזירה, ערער הש"בוע לפני בית-המשפט העליון בירושלים, כשהוא מיוצג על-ידי עורך-דין תל-אביבי, ד"ר ריכארד פרגר, שלחה עליידי הקונסול הארטל.

אחר שנשיא בית-המשפט העליון, יצחק אולשן, הבחין בין גישת בית-המשפט האוס"טרי, שעמד על זכות הקניין לזאת של בית המשפט הישראלי, שעמד על טובת הילדות, עבר ד"ר פרגר להתקפה. שאל הוא: כיצד יקבע בית-המשפט מה הוא לטובת הילדות? האם עצם העובדה שהאב נלחם זה חמש שנים לקבל אותן אינה הוכחה מספקת לכ"נות רצונו לדאוג לטובתן?

ד"ר פרגר ביקש להניח את דעתו של בית המשפט העליון בכל שלוש נקודות המחלוקת: לפי חוקי אוסטריה, אין לשנות דתם של קטינים למטה מגיל 14, ולמעלה מזה רק בהסכמתם הם, לפי החמימות ובטחון אהבת ההורים המובטחת לשתי הילדות ב"בית שטיינר אין חשש לשויון רוחן ואחרון — לפי מצבו הכלכלי של שטיינר האב, יוכל הוא להבטיח את עתידו, לחנכן חינוך תיכוני וגבוה. שאל ד"ר פרגר: "האם נשמע פעם שמוסד ישלח את חניכיו לגימנסיה?"

אך כל מה שפרגן שטיינר רצה לשמוע, בעוד חודש, לכשיגזור בית-המשפט העליון את פסק-דינו, היה שישראל תשלח את יל-דוותיו.

כספים

הכרבור לא שר

"והי שירת הברבור של דוד הורוביץ!" הכריזו פקידים משלתיים גבוהים לאחר שקיבל ליו אשכול לידיו את תיק שר-האוצר. ואכן, מיד לאחר כניסתו לתפקידו קיבל אשכול את התפטרותם של מנהל האוצר דוד ("דולי") הורוביץ וסגנו, אלכס רבינו, דומה היה כי הקיץ הקץ על פעילותו של הורוביץ כמעצב דמותה הכספית של המדינה. אולם הוא סבר אחרת: היו לו תוכניות משלו, שאושרו עוד על-ידי שר-האוצר המנוח, אליעזר קפלן.

בשבוע שעבר, לאחר הכנות של שנתיים, הפכו התוכניות למציאות: בבניין מצפה הירושלמי, מקום מושבו הקבוע של משרד האוצר, נערך הטכס המפואר של פתיחת הבנק הממלכתי, בנק-ישראל. נגיד המוסד הכספי החדש: דוד הורוביץ.

"נרדיווית יתר". אמנם שר-האוצר ה"סיף לשבת בקומה ב' של בניין מצפה והורוביץ השתכן בקומת-הקרקע. אולם הע"טרת חזרה לראשו של מי שהיה מנהל-האוצר: הוא קיבל לידיו את שתי המחת לקות החשובות ביותר של בנק לאומי ל"ישראל: מחלקת ההוצאה, האחראית להד"פסת שטריי-הכסף והפצתם ומינהל מלחתי המדינה. האוצר מסר לו את מחלקת הפיקוח על הבנקים. חתימתו תופיע על שטריי-

גלימטר-גולדמני אפור-יונים וירוק-בקיבקים

לכתיבת רשימות מצרפת. **מחסום נגד הדרדרות.** למרחב, שמי צא ב"2 אלף חברי הקיבוץ המאוחד ובמס"פר שוה בערך של חברי לאחדות העבודה עירוניים, לפחות 6000 מינויים יצא ב"10 אל"פים טפסים, ינסה לתפוש מקום בין שני עיתוני פועלים אחרים, משמאל על המשמר המפ"מי (12 אלף), מימין דבר (24 אלף).

למרחב לא היה מעוניין בתפוצה בלבד. כעיתון מפלגה ראה צורך להבהיר גם את יעודו. פסק המאמר הראשי הראשון, שקרוב לחזאי לא נכתב על-ידי אחד מחברי ועדת העורכים כי אם על-ידי ח"כ יצחק בן-אהרון, מזכירה המדיני של לאחדות העבודה: "על עתוננו הוטלה המשימה לבחון מחדש את מציאותנו, להזעיק את מעמד הפועלים... לע"מוד על משמר העצמאות... להעמיד מתחום נגד הדרדרות... הרפתקנות והלכידות תבור"סתניים, השלכת יחב על דיפלומטיה במקום התגוננות פעילה, (יש) להלחם על שינוי ה"משמר".

גם זו טובה לרעה

כשיצאו, לפני חודש, צופי הצגת הבכורה האחרונה של אהל, מתחת לגשר, (העולם הזה 892) ידעו כי לא היו עדים לאחת ההצג"גית המעולות של התיאטרון הישראלי. אך הם לא ציפו להתקפת-המחק, בה יצא, ביום השני הסמוך, מבקר התיאטרון של הארץ, ד"ר חיים גמזו*, נגד האהל.

(המשך בעמוד 12)

* לקוח משמו של נחום איש גטין, חכם יהודי בימי הרומאים, שנהג לומר על כל רעה שארעה לו: "גם זו רעה לטובה", כמבקרה תיבת המתנות שהביא לקיסר רומי, שהורקה בדרך, מולאה על-ידי שודדי ג'ים חזול. כשראה נחום את הרעה, ניחם עצמו, ידע שגם רעה זו תהיה לטובה, בצורת נס שהפך את החזול, ברגע הגשתו לקיסר לאבנים יקרות.

מעיל החורף למעיל גשם מושלם. אחר שגולדמן הלביש אלפי גברות בגלי"מטרים שחורים, עשויים משי מלאכותי, במחיר 45 לירות האחד (ללא הבדל גודל, 36" מ"תה של תלמידת גימנסיה, עד 46" הצפי"שבע את השוק, בעזרת עבודת שתי משמ"רות חייטי א. ב. ג. ליום, בגלימטרים בעש"רה צבעים מאפור-יונים, דרך ירוק-בקיבקים עד אדום-בורדו.

לא לבשו גלימטרים: הגברים, שהסתפ"קו במעילי הגשם המקובלים, יכלו לבחור במהדורות היקרות יותר של א. ב. ג. מ"ים או מצ"ן, או בעממית-זולה (34 לירות) של אהא.

עיתונות

החוליה האחרונה בשרשרת

כשהופיע השבוע עיתון הבוקר העברי ה"13 היה אף הוא כקודמו האחרון, יומון ה"פרוגרסיביים זמנים (החל להופיע לפני 15 חודש), עיתון מפלגתי. העיתון: למרחב. ה"מפלגה: לאחדות העבודה.

היתה זאת החוליה האחרונה בשרשרת שהחלה ערב התפלגות מפ"ם בהוצאת ד"ר השבועון למרחב, שהפך לאחר ארבעה גל"יונות לשבועון. 13 שבועות וארבעה גליו"נות-נסיון יותר מאוחר היה ליומון, שאר"ב ע"ע עמודיו היומיים מלאו תשעה טורי חד"שות ומאמרים, כמקובל ברוב יומוני הארץ, שלושים עובדי העיתון שהתרכזו בעשרה חזרי המערכת בתל-אביב, גוייסו בחלקם מ"משקי הקיבוץ המאוחד, בחלקם מיומונים אחרים. הכתב הבולט במערכת למרחב המ"נוהלת על-ידי ועדת עורכים: אלוף הפלמ"ח ינאל אלוף, עורך המדור השבועי. (כל יום ה")לבטחון וצה"ל, שהסביר ברשימתו הראשו"נה מרוע חייבות בעיות הבטחון להיות נושא לדיון ציבורי. כתב-אלוף אחר של למרחב: כובש הגליל משה כרמל, שיחלק את זמנו בפאריס בין לימודיו בסורבון (היסטוריה)